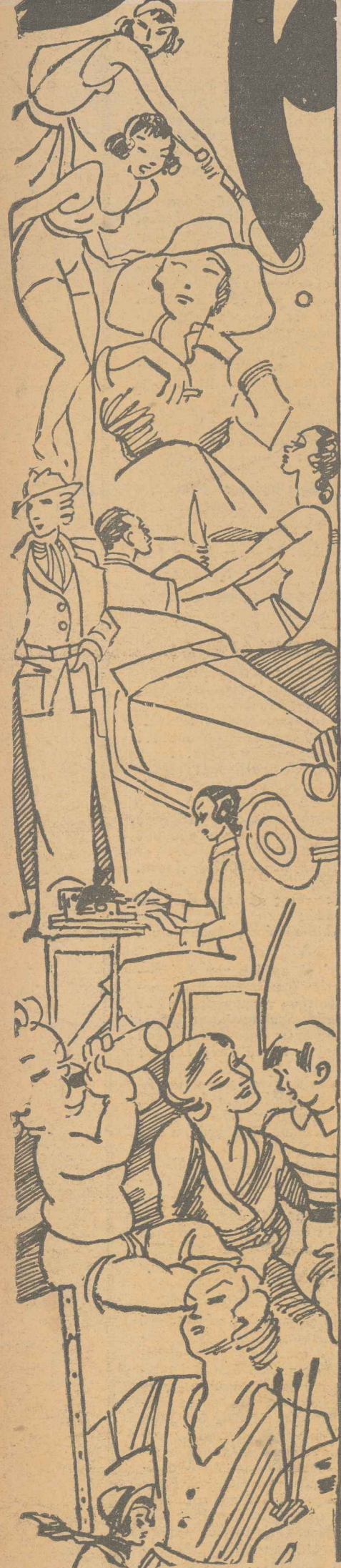

Η ΗΥΚΑΪΚΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Π 19 ΣΕΛΙΔΕΣ 24
ΠΑΧΜΑΙ 2

ΕΝΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΤΗΣ ΕΛΙΣΑΒΕΤ

Βασιλίσσης της 'Αγγλίας και Αύτοκρατειράς των 'Ινδιών

ΑΙ τελεία της στέφους των 'Αγγλων Βασιλέων, που έγιναν την προσωπική ιδιομορφία της Λαοκρατίας, προσέδωσαν την προσωπική ιδιομορφία του κόσμου. Χάρην των άναγκαστών της «Γυναίκας» δημοσίου κατωτέρω ένα πορτραίτο της «Πρώτης Κυρία» της απέραντου Βρετανικής Αυτοκρατορίας, γραμμένο από την Ρομαντική περιχάρη Μπικέκο. 'Επισης εν συνεχεία δημοσιεύουμε πληροφορίες για τις τουαλέτες της νέας Βασιλίσσης της 'Αγγλίας:

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΜΠΙΚΕΚΟ

Τόπος της. Αυτή τονίζει, με μία φυσική αντίθεση, το άπλοστο χρώμα των ματιών της, και επιτρέπει να την αναδύονται, όμοιαν προς τον έαυτό της, σε όλες τις ηλικίες της νεανικής ζωής της.

Βρισκόμαστε στην τελευταία πράξη του «Πουλιού της Φωτιάς». Οι δύο μεγάλες χρονές κοίτες ανεβαίνουν στην θρησκευτική σάλα, πλασμένες απ' το χέρι. Η ανάδοχη αυτή συνοδεύεται από τους τόνους μιας μουσικής που πολλαπλασιάζεται έως το άπειρον από την λαϊκή ε-

πενήνια, που κάνει τον γύρο του κόσμου. Η τύχη τους είναι απολαυστική πιά. Θα μάς τις κρύψει από τα μάτια μας ο άκτιστος ούτος άγνης που υφάνεται ανάμεσα στα πρόσωπα της Ιστορίας και ο' ένας τους άλλους, δυό ανθρώπινα όντα, έχουν γίνει, μπροστά στα μάτια μας, σφύρα. Αυτό ακριβώς έγινε σήμερα, στις 12 Μαΐου, όταν γαύ του Ουέστμινστερ, όπου αυτός ο νέος κι' αυτή η νέα περιβάλλονται με την θέληση τετρακοσίων εκατομμυρίων ανθρώπων, σε μία υπερφυσική εξορία, που φτάνει πολύ κοντά στη μαγική, χρίσμενη Ιερά και Ιερά της θρησκείας που λέγεται 'Αγγλία.

Όταν όμως πέρα ο χρυσός μανδύας και σκυροβή το πανηγυρικό επιστέγασμα, ως δομή τι μένει άβυσσος στα χέρια της 'Ελισάβετ της 'Αγγλίας, Βασιλίσσης και Αύτοκρατειράς. Μένει, προσηφάνη το θαυμάσιο, που ο αρχιεπίσκοπος του Καντέρμπερι έβαλε στο τέταρτο άκτινα του δαυλού χεριού της. «Ένας από τον θεό και το θαυμάσιο αυτό, δεν θα γινόταν άλλον έρωτα». 'Επειτα μένει το σκήπτρο, που έχει στην κορυφή του το περιστέρι με τα κλεισμένα φτερά. Και τέλος το στέμμα, που παραδίδεται στη φύλαξη της με τις συγκινητικές αυτές λέξεις: «Δεχθήτε το δέγμα αυτό της εδής, της τιμής και της χαράς».

Τα στοιχεία αυτά, τα τόσο δυσκολοφόρετα, ταράζουν ο' εκείνη που τα φορά σήμερα. Είναι η γυναίκα που έχει ένα μόνον έρωτα, και το θαυμάσιο της λέει την αλήθεια. Φορεί το περιστέρι με τα κλεισμένα φτερά, που συμβολίζει την πίστη που μένει πάντα στο σπίτι. Αυτή είναι η φιλακία της βρετανικής έστιας. Και άρα ο βασιλικός άγαπης την ομορφιά της, όπως λέει ο 'Ήλιος, σαν μητέρα των παιδιών του, είναι η θεματοφύλαξ της χαράς, της εδής και της τιμής ενός μεγάλου λαού.

ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΜΠΙΚΕΚΟ

ΠΟΙΕΣ ΕΙΝΕ ΚΑΙ ΤΙ ΕΣΤΟΙΧΙΣΑΝ ΟΙ ΤΟΥΑΛΕΤΕΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΓΟΥΣΤΑ ΚΑΙ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟ

Από μήνες τώρα όλη η 'Αγγλία βρισκόταν ο' ένα πόδι γις τις εορτές της Στέφους. Χιλιάδες άνθρωποι είχαν αποσυρθεί για την προετοιμασία αυτή και χιλιάδες κόσμος ήταν των φυλών και των χρωμάτων είχε συρθεί για να δει και να παραστη το μεγαλειώδες θέαμα, στις παραστάσεις και στις γιορτές. Μετά τον «έρωτα» γεγονός είναι πως ο λαός θέλει θέαματα. Και τέτοιο θέαμα δεν γίνεται, απ' αλήθεια, συχνά.

Όκνετο που άφηνε αληθινή εποχή, είναι η πολυτέλεια, με την οποία ντύθηκε η βασίλισσα: μυθικοί άριθμοι, άπέραστη ποικιλία έκλογης. Λέγεται πως οι Όικοι των Παρισιών από μήνες τώρα εργάζονται γις την Στέφη.

Σ' ένα μονάχα Λονδρέζικο Όικο η βασίλισσα παρήγγειλε 40 φουστάνια. 'Ο βικτωριανός του Όικο αυτοί έγινε έαυρικά πολυεκατομμυριοχό, γιατί δεν έμεινε γυναίκα της άγγλικής άριστοκρατίας, που να μην κράτησε όρα μία μελοεινική παραγγελία.

Η κορώνα της είχε βάρος 2 κιλών και 950 γραμμαρίων. Έπάνω έφερε έναν περφόρο άταυροκόλλητο σταυρό και μία όρθια σφαίρα φτιαγμένη όλη από διαμάντια. Στο δε κέντρον έφερε ένα μεγάλο διαμάντι «κούι-νολ», το πιο καλό διαμάντι του κόσμου, 102 καράτια.

Το στέμμα αυτό κοστίζει περίπου 180 εκατομμύρια δραχμές. Το μεγάλο διαμάντι μόνο του κοστίζει 70 εκατομμύρια.

Τα σκουαρίκια της βασίλισσας ήταν από μαργαρίτριά και κόστισαν 16 εκατομμύρια. 'Ο κολλίος που στέλλει τον λαμόνι, κι' αυτός από μαργαρίτριά, κοστίζει 200 εκατομμύρια δραχμές.

Το πολύτιμο μαντί που είχε ριγμένο στις πλάτες της ήταν φτιαγμένο από 600 δέριμα έρμινας και είχε μήκος 6 μέτρων.

Το φουστάνι της ήταν από κρέμ σκάν σε χρώμα κρέμ και έφτανε στο έδαφος. Έπάνω έκειν τήθησαν με μεγαλοπρέπεια τα σύμβολα όλων των κρατών της Αυτοκρατορίας. Για να κεντηθή χρειάστηκε να δουλέψουν άκατάπαυστα επί 3 μήνες 50 κεντήτρες.

Η βασίλικη πορφύρα έγινε από κόκκινο βελούδο, τα δε χρυσά κεντημάτα της χρειάστηκε γις να γίνουν 1500 ώρες εργασίας. Κάθε λουλούδι παρίστανε και μία άγγλική άποικία.

Την ούδα της βασίλισσας κρατούσαν όκτώ νέες γυναίκες από εύγενείς οικογένειες.

Λέγεται πως το χρώμα που προτιμά η βασίλισσα είναι το μπλε σε όλες τις ηλικίες του.

Η περιέργεια όμως των δημοσίων δεν σταμάτησε ο' αυτές τις πληροφορίες. Τα γαλλικά περιοδικά αναγγέλλουν άόληνη και άλλες λεπτομέρειες: 'Ότι η βασίλισσα συνήθει να φορά έσθρονια από κρέμ να οιν και μυστινές χρωματιστές... και ότι άπεκρίψε πιά με γις πάντα τον κορμό με μπανέλλες και δεν φορεί πιά παρά λατινέινα.

Όσον άφορβ το μακιγιάζ της είναι πολύ άπλο: 'Ελαφρύ ροζ στο χείλι και στα μάγουλα και βερνίκι ροζ στα νύχια.

Η εαυτή της χροσκόνητης εδής, την όποιαν έφορεσε η Βασίλισσα της 'Αγγλίας κατά την εορτή της στέφους.

ΜΑΤΙΑ έκπληκτα, αλλά και έκπληκτικά. Τα μάτια αυτά παραμένουν άόληνη και στη χώρα που οι σιρήνες παντρεύονται τους θαλασσοπόρους. Έχουν το χρώμα των άγγλικών κόμπους και τους μετατρέπουν σε λίμνες με μαγικά λουλούδια, καθώς φαίνονται άόληνα απ' τα κλαδιά των μαύρων πεύκων της Σκωτίας.

Η γοητεία στην έκφρασή τους φανίνεται τάχα από την έκπληξη που προκαλούν ή από εκείνη που νοιώθουν; Κανείς δεν θα μπορούσε να το πει. Είναι σαν την όραση με τα γαλάζια μάτια του Μυσέ, όταν ο ποιητής ψιθύριζε ο' αυτή της:

«Κι' αν σπάλας πως σ' άγαπά, ποιος ξέρει έσύ τί θα έλεγες, μελαγχρονή με...»

Το έρωτά της αυτό χρειάστηκε να το άπευθύνει ο νεαρός Άνδρ της 'Υόρκης τρεις φορές στην γυναίκα που την στεφανώνει τώρα έ έρωτα στο Ουέστμινστερ. Δεν είναι μυστικό γις κανέναν, στην άγγλική κοινωνία, ότι χρειάστηκαν τρεις άλληλάλληλες γιορτές εις γάμο, γις να πετύχει η λαϊκή 'Ελισάβετ Μπούς-Άνδρ, ότι την άγαπούσε πραγματικά ο γιος του βασιλιά. Δεν μπορούσε να πιστέψι τα μάτια της, τα όμορφα έκπληκτα μάτια της.

Δέκατο παιδί, σε μία οικογένεια με ένδεκα παιδιά, που κατήγετο από έναν ένοδο οικο—μεγάλον σε ποσότητα καθώς και σε ποιότητα—η κόρη του δέκατου τέταρτου κόμητος του Στράθμορ, μπλινει έντελώς έκπληκτα στην Ιστορία. Δεν το είχε θέλξει να γίνει βασίλισσα της 'Αγγλίας. Αυτό έγινε, άπαιότατα, μόνο του. Και έγινε όταν στον μεγάλο αυτόν λαό χρειάστηκε μια παρηγοριά άνάλογη με την άγάπη και την πίστη του.

Το βρετανικό έθνος ένοιωσε την άνάγκη της κόρης αυτής της Καληζονίας, που γεννήθηκε άόληνα στις σιμήδες της πατρίδας της, μεγάλες στον ίσκιό των πύργων του Γκάις και ένοιωσε να δυναμώσει μέσα της η αινώδης ψυχή της.

Μεταξύ της φευδαρχίας και της μοναρχίας, η πάλη στάθηκε μακρά και άμεικτη. Μεταξύ Σκωτίας και 'Αγγλίας ο πόλεμος εξακολουθούσε άόληνα έως τα μέσα του δέκατου έβδομου αιώνα. Οι έφεστιμένοι όμως πόργι του φοβερού φρουρίου που κρηόμμεσε σαν φόντο πίνακος στην παιδική ηλικία της λαϊκής 'Ελισάβετ, είναι μία εγγύηση πίστης. Σάν ένα λουλούδι φουρτισμένο έπάνω στα βράχια ενός κρημνισμένου κάσμου, παρουσιάζει μία κόρη που την έφερε ο χρόνος, αυτός που άλλαζε τα πάθη και την Ιστορία των ανθρώπων.

Και έκπληκτα, ένας από τους πιθανούς διαδόχους του θρόνου αυτό, που στήριζαν άπάνω στην έξουσία των Κοινοτήτων, χράζει ν' άποχτήση τη συμμαχία των παλίων φευδαρχών, με την ταπεινή ύπομνη ενός έρωταμένου. Κι' έτσι δόθηκε μία διπλή νίκη και μία ρομαντική λύση στο έπικό αυτό ποίημα, που μετέτρεπε σε έπιτάφιο:

«Πουδού άόλα με τα μαλλιά της στο μέτωπο κοντά κομμένα...»

Έχουν πη πολλά γις τα μαλλιά της, την παιδική αυτή φράντζα που είχε η δούκισσα της 'Υόρκης κάτω από το στέμμα της όταν παντρεύτηκε και που εξακολούθησε νάχη και έπειτα. Οι γλύπτες, οι χαρκαίτες μεταλλίων έσταμάτησαν έμπροσ ο' αυτήν, σαν να ήτο μία δυσκολία. 'Ηταν κλασσικά, ήταν άόληνη έπιτετραμμένο σε μία βασίλισσα της 'Αγγλίας να μη άποκαλλήπη έλάτεια ένα μέτωπο, που ήταν προσημειωμένο γις το βαρύτερο διάδημα του κόσμου.

Και όμως, οι σχεδιαστές άποφασίστηκαν να συνθέσουν ο' αυτό το χένιομα. 'Αναγκάστηκαν να χαράξουν άπάνω στο χρυσάρι και να σκαλίσουν στο μάργαρο τα «μαλλιάκια» αυτά, «στο μέτωπο κοντά κομμένα». Κάθε γυναικία είναι ο' τα χένιες της καλλονής της. Διατηρώντας τη σούρα αυτή φράντζα, που προστατεύει το έστειμνο ήθη μέτωπό της, η νέα βασίλισσα της 'Αγγλίας, έχει διατηρήσει αυτή φυσιογνωμία της τον χαρακτήρα που της έδαρπάλε την άγάπη του ου-

ΕΠΙΧΕΙΡΕ

από όλον

—'Η 'Αθήνα άνοικοδομείται

Εάν έρωτούσαν έναν ξένο ποιά είναι η πιο ζωηρή έντύπωση που του γεννιέται από την έπισκεψη, όχι των άρχαιοτήτων, αλλά της ση-

μερινής προτεινόμενης μας, θα έλεγε: «Εάν οι γνώμες που πρόκειται να δημοσιευθούν αθήμερον, υπάρχει έλλειψη να άναποκλινονται στην πραγματικότητα, για αύριο όμως δεν σ' άγνώσκω. Έκεί που βλέπετε ένα σπίτι με τις κληματαριές και τον κήπο του αύριο υπάρχει ένας σωρός έρειπίων και μεθασίου φουρνέων ένα πανόηλο κοινι, που μπορεί να το πηξί έσως και βατόρι και που στην πραγματικότητα είναι πολυκατοικία».

—Μαχητικό συνοικέσιο

Οι 'Ελληνες τις περισσότερες ύποθέσεις τους τις λύνουν στο δρόμο. Θορυβώδιστερον δρόμο από τους δικούς μας δεν πιστεύω να βρίσκονται εύκολα. Έκτός από τους πολλούς και ποικίλους θορύβους των πιο φάντασμα μηχανών που άπαύουν στον κόσμο (τα τραίνα μας τοιγύθη, τ' αυτοκίνητα μας σφελίζονται, τα παιδιά με τα καρτσάκια στο χέρι μαινοπαίνουν...) στην 'Αθήνα γίνεται μια περιεργή χάραξη από φωνές. Καθεξ έστινείτα μεγαλοφώνως το οικογενειακό του και τις ύποθέσεις του, τις κριτικές του και τις ιδέες του. Σταματούν γις ν' άναφανήσουν, γις να χειρονομήσουν, γις να έξηγηθούν... Χόος σιάς άρχάς της όδο Πατησίων παρακολούθησα έθελά μου μία Ιστορία συνοικισίας. 'Ο ένας ήταν ο πατέρας, κοινός, γονιός και παρλής απ' ό,τι άντελέφθηκα. 'Ο άλλος ήταν μεσίτης συνοικισίων, αλλά μάλλον έρασιτένης.

Η πρόταση είχε γίνει έμπροσ στην 'Αλάσκα», αλλά έγινε άνιληπτή μόλις έμπροσ στην 'Αλάσκα». 'Οπότεν έδωκεν το δόγμα σου πατέρα να χυμεί ναιώνμενος κ' άδράζοντας τα πέτα του συνομιλήτου του να το φωνάζει: «Σοτε τον γιό μου τον μεγάλονα γις να μού τον άπάξω αυτή, αι; Όχι, όχι, δεν θα σ' άφήσω».

Ο κόσμος μαζεύτηκε και η συζήτηση έγινε κανονικά και ο καννός ύπαιθρο έθεμα απ' αυτό που τόσο συχνά διασπείδουν τους 'Αθηναίους.

—Ζητεί σύζυγον με 200 δολάρια

Η μες Μπή, 19 έτών, καλή μαγειρίσση, είδικός δια το σπαγγέ, ζητεί σύζυγον. 'Η

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο ΡΟΣΣΙΝΙ ΚΑΙ ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ

Πήγε κάποτε μία έπιτροπή ν' αναγγείλη έπισημως στον Ροσσίνι, άπόστον, όποτε μου έμένα αυτό ε' άπλά και ε' έπαινος γις να σ' άγαπήσουν ότι καθε έπίσημη ήμερα να ηγνάζουν τον έγώ ο έτος και να στέκονται στο έδαφος που θα στήσουν το άγαλμά μου. 'Ετσι, έστις δε έχετε το πρωτότυπο άντι του άντιόπου, αλλά κ' έγώ θα κερδίσω δεκαπέντε χιλιάδες λιρέτες!...

—Συνταγή καλού γάμου

Περισσότερον από την Ισπανική περιπέτειαν, τους έξολοκισμούς, τα θωρηκά των 50.000 τόνων, την πτήση του «Θέλιου 'Ανέμου» άπο σχολεί φωνές 'Αγγλους τας τελευταίας σιμής ήμέρας το αιώνα προδίκημα του γάμου. 'Αφορμή έδωκεν ένα νοσηρόδενον περ των δια-λυνίων, τα όποια έπαρνήθησαν τούτον, όποτε κινδυνεύουν όλοι οι έτήλιοι 'Αγγλοι να έλινε ζωντόχηροι και ζωντόχηροι. Και έπειδή έμε-

μς Μπή, έδημοσίευσεν εις τας έφημερίδας της πόλεως 'Οντάριο του Καναδά, άγγελίαν, εις την όποιαν, άφού άναφέρει τα άνοτερον προσόντα της, όλοϊ ότι θα γίνει σύζυγος έκείνου όστις θα της έδιδε 200 δολάρια. Τα 100 δολάρια τα χρειάζεται δια να πληρώση ένα πρόσημον, το όποιον το δικαστήριον έπέδωκεν εις την μητροπόλιν της, ή όποια δικαστήριον μετά πολλών οίκτοφρονων. Τα έλλα έκατό δολάρια θα τα κρατήσει εκείνη... ός έγγύησιν της συζυγικής εύτυχίας! Εις την άγγελίαν της προσέθετε ότι γνωρίζει όλα τα τραγουδάκια της μόδας.

—Το ρεκόρ των φιλημάτων

Η Σίγκριντ Γιοσφιρ, κινηματογραφικός άσος της Νορβηγίας, θα καταρτίξη δια τα ρεκόρ του φιληματος και μεταξ των άσέρον των κινηματογράφων άκόμη. Η Γιοσφιρ παίζει τον όλον της πρωταγωνιστριας εις το φιλμ «ΑΙ περιπέτεια του Μάρκο Πόλο» εις το όποιον πρωταγωνιστεί ο Γκάρο Κούπερ.

Εις το φιλμ αυτό η Σίγκριντ θα δεχθή 144 φιλήματα εκ των χελώνων του Κούπερ. Εις τών άρτιον αυτόν δεν περιλαμβάονται και τα φιλήματα των δοκιμών της ταινίας μετά την πολυλήν επανάληψιν διαφόρων περιπεθών σηνών... Μέχρι τοιςδε το ρεκόρ των φιλημάτων, πτωχότατον άλλος τε, μόλις 82, άνήκει εις την Μάε Ούέστ.

—Τον διεζεύχθη διότι την ήγάπα πολύ

Μία μοναδική περίπτωση αήθειας διαζυγίου έδημοσίεθη τελευταίως εις την Βιέννην. Η κυρία Τερέζα Κοϊνικ Ζητεί το διαζύγιόν της, διότι ο σύζυγός της τ' άγαπά υπερβολικά! Έπτά έτη από το γάμου τον ο σύζυγός της φέρεται άκόμη σήμερον προς αυτήν ός έρωτατευμένος φοιτητής! Η γυναίκα σήμερον, λέγει λογικότητα εις την αίτησιν της ή κυρία Τερέζα, έχει και άλλα πράγματα εις τον νου της και όχι μόνον τον έρωτα. Άντίθετον γνώμη έχει ο σύζυγός της, όστις όμολογεί ότι αισθάνεται πάντοτε έρωτα προς την σύζυγον του και ότι πάντοτε περιποιείται την μητέρα των τέκνων του, του έλ, ότι μητέρα των τέκνων του άποτέλεση λόγω διαζυγίου. Το Πρωτοδικείον έδέχθη την αίτησιν της κ. Τερέζας και κατεδίκασε τον σύζυγον να δίδη διακόσια σελλίνια κατά ήμνα εις την μητέρα των τέκνων του. 'Αλλά το 'Εφετεϊον μετέβαλε την άπόφασιν. 'Ο σύζυγος άπέπειθεν ότι την αίτησιν περ διαζυγίου ή σύζυγος την υπέβαλε κατόπιν πίεσεως του πατρός της, όστις μη δυνάμενος κατέ να συμφωνήσει μετά του Κοϊνικ έπέδωκεν εις την κόρη του να τον διαζευχθή, ζητούσα διατροφήν. Το 'Εφετεϊον έχορήγησε το διαζύγιον, αλλά έπέβαλε τον σύζυγον της διατροφής, καθόσον, κατά την γνώμη του, και οι δύο έδωσαν άφορμήν διαζυγίου.

Περισσότερον από την Ισπανική περιπέτειαν, τους έξολοκισμούς, τα θωρηκά των 50.000 τόνων, την πτήση του «Θέλιου 'Ανέμου» άπο σχολεί φωνές 'Αγγλους τας τελευταίας σιμής ήμέρας το αιώνα προδίκημα του γάμου. 'Αφορμή έδωκεν ένα νοσηρόδενον περ των δια-λυνίων, τα όποια έπαρνήθησαν τούτον, όποτε κινδυνεύουν όλοι οι έτήλιοι 'Αγγλοι να έλινε ζωντόχηροι και ζωντόχηροι. Και έπειδή έμε-

—'Η φωνή του θραυεί ύαλον

Εις την Γερμανίαν υπάρχει ένας βαρύτερος, άνακαλυφθείς έρωτας υπό ενός μουσικοδιδάσκον, του όποιου ή φωνή εινε ή λογιωτέρα όλων των μέτρων τούδε βαρυνόντων. Η φωνή του, όταν τραγουδή ύψηλές νότες, θραυεί ύαλον έξ άποστάσεως πέντε μέτρων! Παρομοίαν φωνή μόνον ο νεώρος Καρούσο είχε και δια τούτου ήταν έμελεται εις την οίκτιαν του μουσικήν τα παράδοχα έμελον άνοικτα. Οι έξετάσαντες την φωνήν του βαρυνόντου είδικό άπεφάνθησαν ότι την ύαλον δεν θραυεί έξ άποστάσεως πέντε μέτρων, αλλά ή δύναμις της φωνής, αλλά το μήκος του κινήματος της νότες, την όποιαν ο βαρύτερος έκείλει. Εάν ή νότα άδεται εις χέρον τεσσάρων τετάκτων, σημαίνει ότι είναι άνοι και άνοι και έχουν έμπροσθεν διακόσια να παντρευθύν. Αν όμως οι μέλισσες τους κεντρίσουν, αυτό θεωρείται κακός σίανός και ο γάμος διαλύεται.

—'Εάν ο Κινηματογράφος έπαυε να υπάρχη, τί θα έκάνατε;

Ο κινηματογράφος εινε μία τέχνη, αλλά εινε συγχρόνως και πάλιν άπ' όλα βιομηχανία. Στις στατιστικές κ. χ. φέρεται ός ή δεύτερη μεγάλη βιομηχανία της 'Αμερικής μετά τα αυτοκίνητα.

Από μέρες τώρα έξασπασε στην βιομηχανική πύλη του Χόλλυγουντ, που όλοι την θεωρούμε σαν τον παράδεισο του πλούτου, μεγάλη έπαινος, ή όποιαν οι σκηνοθέτες και οι... άστρος. Λέγονται πως συνήλθεν έπ' αουδή το συνδικάτο των ήθοισιν, που έπ' κεφαλής έχει την Τζόαν Κρόφορντ, τον Κάρκνελ, τον Φανού, τον Μόρρις Κάρλοφ κ. λ. π.

Για φαντασθήτε τον κόσμο χωρίς κινηματογράφο, στις σιμής χωρίς δεινέτες...

Τί θα κάνατε εάν έκλειναν όλοι οι κινηματογράφοι και τα σινεμά του κόσμου;

Να μία έρώτηση που έτέθη από Γάλλον δημοσιογράφον προς μερικούς Παρισίνους άστρος:

Ο Πιέρ Μπλουαζάρ

—Θά έκανα ό,τιδήποτε άλλο, άδιάφορα. Θά σκεπτόμιννα πως πάλιν απ' όλα πέπει να ζήσω και έμπροσθεν δεν θα άργοπορούσα στην έλλογή.

—'Αρλέττυ

—Θά γινόμιννα γιανόρος... κ' άλλομιννο στους άρχόντους μου! Πάλιν γίνω όμως θά ζούσα από το έπάγγελμα του πλούτου.

Ζαν Σεράει

—Εγώ θα διάλεγα τα γράμματα, λογοτεχνία, θέατρο, ρομάνσας. 'Αλλά θα έπερε να έξω κάτι να γράφω.

Μαίρη Γκλέβρυ

—Εγώ θα προτιμούσα να παντρευτώ, να κάνω παιδιά και να με ζούν οι άλλοι.

Σιμόνη Μπεριώ

—Εγώ θα τραγουδούσα, δεν φαντάζομαι να πάμιν ποτέ οι άνθρωποι να συγκινούνται από την φωνή... 'Αλλά ο Θεός να μάς φυλάξη, δεν θα στάσουμε ποτέ εκεί... 'Ο κινηματογράφος δεν μπορεί να πεθάνη.

—Θά συλλήψω ή Γκρέτα Γκάρμπο;

Κατά τηλεγράφημα εκ Χόλλυγουντ προς τα άγγλικά φύλλα, ή Γκρέτα Γκάρμπο διατρέφει τον κίνδυνον να συλληφθή. Και τοις, διότι, κληθείσα να έμφανισθή ένώπιον του δικαστήριου, κατόπιν άγωγής του Σπρίτερ έναντίον της, δάν ένεφανισθή, ή δέ δίση άνελέγη. 'Ο Σπρίτερ ζητεί από την Γκάρμπο 2000 λίρες.

—Εγώ θα διάλεγα τα γράμματα, λογοτεχνία, θέατρο, ρομάνσας. 'Αλλά θα έπερε να έξω κάτι να γράφω.

Μαίρη Γκλέβρυ

—Εγώ θα προτιμούσα να παντρευτώ, να κάνω παιδιά και να με ζούν οι άλλοι.

Σιμόνη Μπεριώ

—Εγώ θα τραγουδούσα, δεν φαντάζομαι να πάμιν ποτέ οι άνθρωποι να συγκινούνται από την φωνή... 'Αλλά ο Θεός να μάς φυλάξη, δεν θα στάσουμε ποτέ εκεί... 'Ο κινηματογράφος δεν μπορεί να πεθάνη.

—Θά συλλήψω ή Γκρέτα Γκάρμπο;

Κατά τηλεγράφημα εκ Χόλλυγουντ προς τα άγγλικά φύλλα, ή Γκρέτα Γκάρμπο διατρέφει τον κίνδυνον να συλληφθή. Και τοις, διότι, κληθείσα να έμφανισθή ένώπιον του δικαστήριου, κατόπιν άγωγής του Σπρίτερ έναντίον της, δάν ένεφανισθή, ή δέ δίση άνελέγη. 'Ο Σπρίτερ ζητεί από την Γκάρμπο 2000 λίρες.

—Εγώ θα διάλεγα τα γράμματα, λογοτεχνία, θέατρο, ρομάνσας. 'Αλλά θα έπερε να έξω κάτι να γράφω.

Μαίρη Γκλέβρυ

—Εγώ θα προτιμούσα να παντρευτώ, να κάνω παιδιά και να με ζούν οι άλλοι.

Σιμόνη Μπεριώ

—Εγώ θα τραγουδούσα, δεν φαντάζομαι να πάμιν ποτέ οι άνθρωποι να συγκινούνται από την φωνή... 'Αλλά ο Θεός να μάς φυλάξη, δεν θα στάσουμε ποτέ εκεί... 'Ο κινηματογράφος δεν μπορεί να πεθάνη.

—Θά συλλήψω ή Γκρέτα Γκάρμπο;

Κατά τηλεγράφημα εκ Χόλλυγουντ προς τα άγγλικά φύλλα, ή Γκρέτα Γκάρμπο διατρέφει τον κίνδυνον να συλληφθή. Και τοις, διότι, κληθείσα να έμφανισθή ένώπιον του δικαστήριου, κατόπιν άγωγής του Σπρίτερ έναντίον της, δάν ένεφανισθή, ή δέ δίση άνελέγη. 'Ο Σπρίτερ ζητεί από την Γκάρμπο 2000 λίρες.

—Εγώ θα διάλεγα τα γράμματα, λογοτεχνία, θέατρο, ρομάνσας. 'Αλλά θα έπερε να έξω κάτι να γράφω.

Μαίρη Γκλέβρυ

—Εγώ θα προτιμούσα να παντρευτώ, να κάνω παιδιά και να με ζούν οι άλλοι.

Σιμόνη Μπεριώ

—Εγώ θα τραγουδούσα, δεν φαντάζομαι να πάμιν ποτέ οι άνθρωποι να συγκινούνται από την φωνή... 'Αλλά ο Θεός να μάς φυλάξη, δεν θα στάσουμε ποτέ εκεί... 'Ο κινηματογράφος δεν μπορεί να πεθάνη.

—Θά συλλήψω ή Γκρέτα Γκάρμπο;

Κατά τηλεγράφημα εκ Χόλλυγουντ προς τα άγγλικά φύλλα, ή Γκρέτα Γκάρμπο διατρέφει τον κίνδυνον να συλληφθή. Και τοις, διότι, κληθείσα να έμφανισθή ένώπιον του δικαστήριου, κατόπιν άγωγής του Σπρίτερ έναντίον της, δάν ένεφανισθή, ή δέ δίση άνελέγη. 'Ο Σπρίτερ ζητεί από την Γκάρμπο 2000 λίρες.

—Εγώ θα διάλεγα τα γράμματα, λογοτεχνία, θέατρο, ρομάνσας. 'Αλλά θα έπερε να έξω κάτι να γράφω.

Μαίρη Γκλέβρυ

—Εγώ θα προτιμούσα να παντρευτώ, να κάνω παιδιά και να με ζούν οι άλλοι.

Σιμόνη Μπεριώ

—Εγώ θα τραγουδούσα, δεν φαντάζομαι να πάμιν ποτέ οι άνθρωποι να συγκινούνται από την φωνή... 'Αλλά ο Θεός να μάς φυλάξη, δεν θα στάσουμε ποτέ εκεί... 'Ο κινηματογράφος δεν μπορεί να πεθάνη.

—Θά συλλήψω ή Γκρέτα Γκάρμπο;

Κατά τηλεγράφημα εκ Χόλλυγουντ προς τα άγγλικά φύλλα, ή Γ

Η ΜΟΔΑ ΚΑΙ ΑΙ ΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΠΑΛΤΑ

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

- 1) Ένα ελαφρύ μαντώ τόσο για την εποχή όσο και αργότερα για βράδυ. Φοριέται επάνω από εμπίρι. Η μέση του φανταζι είναι η ζώνη που αρχίζει από τα πλάγια και δένεται πίσω. Για το παλτό αυτό σας χρειάζεται ύψος 3 μέτρων και πλάτος 1 μέτρο και 40.
- 2) Το δεύτερο αυτό μαντώ είναι πιο φανταζι όταν γίνη από μάλλινο ανοιχτό χρώμα. Στη μέση υπάρχουν πένες. Μέτρα 3, φάρδος 1.40.
- 3) Παλτουδάκι που φοριέται πολύ εύκολα, μάλλινο ανοιχτό, γαρνιρισμένο με μία μπάντα ενκλωστή, που αρχίζει από τον ναικά και καταλήγει στην πλάτη. Μέτρα 3 σε μήκος 1 και 40.
- 4) Μαντώ από μακροκιν χονδρό, άμυγιέ. Δεν έχει ρεβέρ. Δύο μπάντες ενκλωστώνται στη μέση με δύο φινιρίσματα. Μέτρα 2 και 75 σε φάρδος 1.40.
- 5) Καλοκαιρινό παλτό μεταξωτό με «νερβύρι» και δύο πιάτ, που σταυρώνουν εμπρός. Μανίκια τρουά κάρ, κομμένα σε γλώσσες.
- 6) Μαντώ μάλλινο ελαφρύ, με πένες στη μέση και ζώνη από σουέτ.
- 7) Μαντί από κρέμ μακροκιν. Το φάρδος του ναικά και των μανικιών δίνεται από τους «μπουγιονέδες».

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

ΤΟΥ ΦΡΑΝΣΙΣ ΝΤΕ ΚΡΟΥΑΣΣΕ

16ον

Ο ΡΟΜΠΕΡ που δεν πίστευε πως η Όντρεϊ θα πήρε ποτέ το διαζύγιο, αισθάνθηκε στη λέξη «αρραβωνιαστικά» μία περίεργη συγκίνηση. Τού ήταν και οι δύο πολύ συμπαθείς γιατί διέκρινε μέσα στις σχεσεις τους την πιο δυνατή μορφή που μπορεί ποτέ να έχει η αγάπη.

— Ο, τι μπορώ να κάνω για την Μεγαλειότητά σας και για την αρραβωνιαστική σας, θα το κάνω χωρίς διαταγμό. Μόνο αν θέλετε, φωνάζετε με Ρομπέρ. Το λιτόστον μου θυμίζει τον διευθυντή της Βρετανικής Τραπεζής...

— Ο Σελίμ τού είπε περί τίνος έπρόκειτο. Η δέ Όντρεϊ περιέγραψε την κυρία Τορπέν.

— Έχω μία φωτογραφία της να σας δώσω. Ο Ρομπέρ την πήρε στο χέρι και μ' ένα μειδίαμα έπρόθεσε:

— «Α, τι εύθυμο και άδωδο πρόσωπο. Αυτή λοιπόν είναι η αγαπητή κυρία των «Χίλων και μιας νυχτός», πρόσθεσε ο Σελίμ, ο οποίος είδε πρώτη φορά την φωτογραφία της.

— Καλή ιδέα να την έχετε συντροφιά, είπε ο Ρομπέρ.

— Όταν ο Σελίμ τους χαίρετσε και έφυγε, η Όντρεϊ ρώτησε τον Ρομπέρ:

— Γίνεται ακόμη μεγάλο κουτοσμπολίο εις βάρος μας;

— Θα εκπλαγείτε, και όμως δεν λέγεται πιά λέξις. Καείς δεν προφέρει το όνομά σας. Αυτή είναι η θέλησις και η επιθυμία της εξουσιώτατης θέας μου. Θέλετε νέα από τον «Ερμύρα»;

— Η Όντρεϊ ανασήκωσε τους ώμους. Τι την ένοιωσε πιά; Περιττόν και που ρώτησε.

— Μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι ο αρχάγγελος εφημερεί. Έγινε διευθυντής του νοσοκομείου και μπαμπούγαίνει στο παλάτι όπως και στο σπίτι του.

— Η Όντρεϊ γέλασε.

— Συγχαρείστε με, αλλά μου φάνηκε άστειο. Τον φαντάζομαι τι ένδοξοισμο δά εχπ.

— Α, πεί να τ'α χάση από χαρά. Τον φτωχό, είπε η Όντρεϊ, δεν θέλω καθόλου το κακό του και χαιρώμαι. Και η Μάμπιελ πώς πεί;

— Με τους Ούλφορ σταθήκατε άδικη. Πρέπει να τους δεχθίτε καμιά μέρα γιατί σας συμπαθούν πολύ.

— Η Όντρεϊ δεν άπλητρε αμέσως. Πείστε στην Μάμπιελ ότι την αγαπάω πολύ γι' αυτό και δεν την προκαλώ. Θα μπορούσε να ένοχληθή η καριέρα του ανδρός της έξ αιτίας αυτού. Μ' έδασ βλέπετε είναι άλλωδώς τ'α πράγματα. Είθε ο ανεικός του Μπράντμωρ και δεν είθε και αξιωματικός.

— Α, έχετε μια περιφάνεια αλήθεια! Λοιπόν πώς τώρα να βρω την κυρία Κραπέν σας;

— Τορπέν, έχι Κραπέν.

— Σταθήτε καλύτερα να γράψω το όνομά της.

...
Ο Ρομπέρ κούταζε με κάποια άμυχναία τους ταξειδιώτες. Δύο κυρίες του ίδιου πάχους προχώρησαν. Ποιά να είναι; Σίγουρα αυτή που έχει κάποιο γούστο στο ντύσιμό της. Και πράγματι η κυρία Τορπέν μη βλέποντας την Όντρεϊ, παρ' όλη της την χαρά ότι πατούσε επάνω σε στερεό έδαφος, αισθάνθηκε μία απογοήτευσι και μία άνησυχία.

— Πώς φώναζαν το όνομά της; — Έγώ είμαι, μάλιστα, γυρεύω μία φίλη μου, την κυρία Κάρτερ.

— Η κυρία Κάρτερ, ένεπιστεύθη σε μέ-

να την ευχάριστη άποστολή, να σας βρω και να σας δώσω κοντά της. Όνομάζομαι Ρομπέρ Λιντότον.

— Η κυρία Τορπέν τον κούταζε δύσπιστα. «Τι είναι πάλι αυτός; Έως η συμπεριφορά της; Μά τον διάλεξε πολύ νεός».

— Μήπως είναι άρρωστη η Όντρεϊ; Τώρα είναι καλά, έπινε ο Ρομπέρ, που ναιώς πώς η κυρία Τορπέν ήταν περισσότερο ένημερος της κατάστασής, αλλά κινδύνευσε.

— Κινδύνευσε, έπινε; «Αχ, καλά είχα έγώ προσοθήματα». Πού με περιμένει τώρα;

— Μισή ώρα με το αυτοκίνητο στην κινέζικη βύλα «κρομμένο μαργαριτάρι».

— Η κυρία Τορπέν άκουσε έκπληκτη και αγεμένη διασά.

— Ο σουλτάνος, μέσα στις πειραστικές περνού, θεώρησε καλλίτερο να μην άφήση την άρραβωνιαστική του να έλθη...

— Ο σουλτάνος; Η άρραβωνιαστική του, μά τι ήθελε; Λαν να πουν όλα αυτά; Ήταν σουλτάνος ο νεαρός;

— Ο Ρομπέρ παρετήρησε την έκπληξή της, κι' ένώ την τοποθέτησε μέσα στο αυτοκίνητο της είπε:

— «Η Όντρεϊ: θα σας τ'α ξηπ.

— Τον φτωχό, είπε η Όντρεϊ, δεν θέλω καθόλου το κακό του και χαιρώμαι. Και η Μάμπιελ πώς πεί;

— Με τους Ούλφορ σταθήκατε άδικη. Πρέπει να τους δεχθίτε καμιά μέρα γιατί σας συμπαθούν πολύ.

— Η Όντρεϊ δεν άπλητρε αμέσως. Πείστε στην Μάμπιελ ότι την αγαπάω πολύ γι' αυτό και δεν την προκαλώ. Θα μπορούσε να ένοχληθή η καριέρα του ανδρός της έξ αιτίας αυτού. Μ' έδασ βλέπετε είναι άλλωδώς τ'α πράγματα. Είθε ο ανεικός του Μπράντμωρ και δεν είθε και αξιωματικός.

— Α, έχετε μια περιφάνεια αλήθεια! Λοιπόν πώς τώρα να βρω την κυρία Κραπέν σας;

— Τορπέν, έχι Κραπέν.

— Σταθήτε καλύτερα να γράψω το όνομά της.

...
Ο Ρομπέρ κούταζε με κάποια άμυχναία τους ταξειδιώτες. Δύο κυρίες του ίδιου πάχους προχώρησαν. Ποιά να είναι; Σίγουρα αυτή που έχει κάποιο γούστο στο ντύσιμό της. Και πράγματι η κυρία Τορπέν μη βλέποντας την Όντρεϊ, παρ' όλη της την χαρά ότι πατούσε επάνω σε στερεό έδαφος, αισθάνθηκε μία απογοήτευσι και μία άνησυχία.

— Πώς φώναζαν το όνομά της; — Έγώ είμαι, μάλιστα, γυρεύω μία φίλη μου, την κυρία Κάρτερ.

— Η κυρία Κάρτερ, ένεπιστεύθη σε μέ-

— Έδω θα είσαι σαν στο σπίτι σου, θάζυγους του και φαίνεται πως άρχισε να βγαίνει την Όντρεϊ κλπ.

— Θα έλθω, έπινε ένα βράδυ η Πατρίκια στον άνδρα της, σ' ένα-δύο χρόνια θα καταντή η δυστυχισμένη σε κανένα καφέ-σαλόν της Σαγγάης, εκεί τελειώνουν όλες.

— Άσπός ο διοικητής δεν έπαρε να είναι ανήσυχος για το συνεχόμενο κουτοσμπολίο. Και πολύ δικαίως, γιατί το πράγμα έφθασε έως το φέρειν Όφφρις, όπου και αναγκάσθηκε να δώσει έξηγησις. Η ίδια η σιωπή του Σελίμ τον άνησυχούσε πολύ.

— Σ' ένα δείπνο στο οποίο τον είχαν προσκαλέσει περίμενε πώς κάτι θα έλεγε, καμιά νύξη, τέλος πάντων, αλλά ματαιώσε. Το έργοστάσιο στο οποίο εργάζοντο δύο Κινέζοι και Ίάπωνες δλο και ύφονότασε.

— Την παραμονή ακριβώς που η κυρία Τορπέν μιλούσε στον Σελίμ για την βρετανική τυφλότητα, ο διοικητής Μπράντμωρ έκανε μια πτώση με το άεροπλάνο του για να βραδείη περί τίνος πρόκειται.

— Γεμάτος άνησυχίες έτρεξε με δύο αξιωματικούς στο Ούνταγκορ να βρη τον Σερ Τέμπλ.

— Ο Σελίμ μόλις το έμαθε πείταξε από τη χαρά του. Ήθελε να τρέξη να τον συναντήσει άμέσως και να τηλεφωνήσει στην Όντρεϊ πώς σε λίγες μέρες παντρεύονται.

— Ο Ρομπέρ όμως τον κράτησε.

— Μεγαλειότητά, δεν πρέπει να δείξετε άνυπομονησία. Πρέπει να άγνοήτε τους σκοπούς των Ίαπωνων, πρέπει να πετύχετε ψύχραμα τόσο το διαζύγιο, όσο και την άποζημίωση του έργοστασίου, το οποίο θα καταστρέψωμαι.

— Δεν μπορεί τίποτα να μου κάνη, το κρατώ ένα γράμμα που τον δένε. χειροπόδαρα.

— Μην άνησυχίτε Ύψηλότητά άφρησε τον διοικητή να έρη μόνος του να σας βρη έδω.

— Πράγματι σε λίγο χτύπησε το τηλέφωνο. — Δυστυχώς, είπε ο Ρομπέρ, ο Μεγαλειότηας είναι άποχολημένος σήμερα, εάν θέλετε άδριο, ευχαρίστως.

— Ο Σιδνέ σφίγγοντας τα δόντια του τηλεφώνησε πώς θα περιμένη το σουλτάνο αέριο στις δέκα.

— Στις δέκα, Δυστυχώς η ώρα αυτή είναι ακατάλληλη.

— Ο Μπράντμωρ κούταζε το ρολόι του.

— Δεν μπορεί να παίζω έτο. τον κρυφά, πρέπει να βάλω κάτω τον έγωισμό μου και να λαλώ τα μέτρα μου. Τρίγωνα το άεροπλάνο μου και πηγάσω στο Ούνταγκορ.

— Όπως έβγαλε νεύραμένος από το γραφείο του συνάντησε την γυναίκα του.

— Αυτή και η θεατρική άειωρησία της μούφεραν σήμερα τέτοιους άνιπέρισμους.

— Σιδνέ, μη με βλέπετε με τέτοιο μάτι πρόκειται για σοβαρή ύπόθεση! Ποιον πρέπει να βάλω εκ δέδων μου τον διευθυντή της ηλεκτρικής...

— Στά διάβολο... και το τραπέζι και οι καλοσμένοι σου.

— Μπορώ να μείθω που δαίμετα η τιμή που μούκανε η Ύψηλότητά σας; σάτησε ο Σελίμ με ένα ύπεροχο χαμόγελο.

— Θα σας πω πως μένω με τον ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ; Η συνέχεια.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τό Κατάστημα ύφασμάτων Α. Π. ΖΑΡΟΥΛΙΑ, όδός Έρμου άριθ. 34 Α, άνακαινισθέν τελείως υπό την αϋτήν διεύθυνσιν και την νέαν έπωνυμίαν

ΖΑΡΟΥΛΙΑΣ & ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

είδοποιεί την άξιότιμον πελατείαν του, ότι παρελαβε πλουσίαν συλλογήν ειδων θερικής εποχής των καλλιτέρων έργοστασίων, Ευρωπαϊκών και Έγχωρίων.

ΕΡΜΟΥ 34 Α

ΤΗΛΕΦ. 25-007

ΤΟ ΜΑΤΙ, ΒΑΡΟΜΕΤΡΟ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΕΣΚΕΦΘΗΚΑΤΕ ποτέ σας την τεραστίαν εργασία που έκτελει το εύθραυστο αυτό όργανο; Οι άνθρωποι δεν αναγνωρίζουν την ευθύτητα του ματι μόνο όταν συμβεί να πάθι κάποια αλλοίωση, διότι μέσα εις την κόρη του είναι πάντοτε υπερέκθετο και λαμπρό σαν μία πολύτιμη πέτρα, και ανθεκτικό σε θερμότητα και ψύξη.

Και όμως δεν φροντίζουμε συνήθως να του ελαφροποιήσουμε καθόλου τον κόπο του, του ζητούμε κάθε στιγμή μια εργασία σχεδόν θεία, αντίληψης και προσοχής, το αναγκάζουμε να περνά από μια υπερεκθεσμένη κατάσταση στο κρύο και στον αέρα, το υποβάλλουμε σε όλων των διακυβάνσεων των αλλαγών, σε όλες τις υπερκοπώσεις. Έχουμε μάλιστα κάποτε ακόμη και την αβέλεια να το προσκομίζουμε στην υποδοχή μιας δραστηριότητας, να το ματίζουμε από το νερό, στην δύσκολη ή στις κομμητοειδείς δεξιότητες.

Όλες οι οργανικές κοπώσεις σας γράφονται μέσα στο μάτι σας. Οι μικρές κωστώσεις του ευθραυστού αμφοδρόνου άγγειου επάνω στο σπάραδι του ματιού, τα κηλιδώδη αποθέματα που κολλούν επάνω, είναι ένδειξη διαταραχών της κυκλοφορίας, ή φαινομένων αλλοιώσεων.

Η ίαση του ματιού, ο κύκλος αυτής που είναι προκειμένου άλλους να κρίνουν, άλλοτε κατανόη, ή χροιάς παρουσιάζει διαφοράς στην έκτασή του, ακόμη δε και στην απόχρωσή του, προκειμένου για άνοιξη ή για φθινόπωρο, αλλά και για την κατάσταση του γενικού σας συστήματος.

Τα έσωτερικά της σχέδια, με τους κυρτάλλους και τις περιεργές άκτινες που παρουσιάζουν, είναι ένας αληθινός χάρτης της υγείας σας. Ένα νέο είδος ιατρικής εξέτασης, έσομο του ίδιου από τους σπαράδες της ομοιοπαθειας, ή λεγόμενη ελιδιοσκοπία επιτρέπει πράγματι να διαβάζεται η άρεση ή η ανάρρωση, το παθολογικό παρόν και παρόν του ατόμου.

Κάθε αρρώστια καταγράφεται από την κηλίδα στον τομέα της υγείας που αντανακλώνεται στο σχετικό όργανο. Οι νεύρες ή συμπαθητικές αναστατώσεις προκαλούν έντονες γαστροεντερικές ή κνίδους συγκεντρώσεις. Αι δηλητηριώδεις σκωρίες στην ίδια σπειροειδώς κηλίδει.

Η πίεση των φρυδιών, ή αλλοίωση των βλεφάρων που φουσκώνουν, παρουσιάζουν κηλίδες ή μαραινόμενα, καθώς και ο δολβός του ματιού σας, καθρεφτίζουν πραγματικά την κατάσταση της υγείας σας.

Μη νομίζετε ότι με μίαν απλή πλύνση των ματιών σας με χυμώδη θα μπορούσατε να τα διατηρήσετε υγιή. Ένας μερικός κομπρέσς με ένα διάλυμα της πυκνότητας με τα δάκρυα να μπορούν να καταπαύσουν ένα παροδικό κνησμό ή τα δάκρυα μιας θραύσης, ίσως μια καθημερινή επάλειψη με φυτικό έλαιο να διατηρή την επιδερμίδα τους, όταν όμως ή αλλοίωση είναι κάπως νομωμένη ή οδυνηρότερη θα χρειαστεί να επιδιωχθεί σε πολλές κάποιες για να την καταπολεμήσετε. Οι κακοί αυτοί, όπως σε όλα τα τμήματα της καλλωπής, θα είναι κυρίως προσκολλητές εφαρμογής των κανόνων της υγιεινής και πραγματικοποιήσεως μιας κανονικής ζωής.

Φροντίστε να κάνετε κανονική ζωή, να ακολουθήσετε δίαιτα εντελώς ισορροπημένη, και να έχετε το θάρρος να αποφεύγετε τα φαγητά που έχετε πώς σας βλάπτουν. Ξέρετε, π.χ., ότι η σοκολάτα, το φρούτο-γλυκό, ή το βασιλικό δέντρο που παίρνει πολύ συχνά χυλόν την λαμπρότητα του ματιού σας. Λοιπόν αποφεύγετε τα πύθη θύα.

Πολύ συχνά, μία περίοδος διαίτης, αποτοξίνωσης, μία επιβλητική της καταστάσεως του πεπτικού σας συστήματος, μπορούν να ξεφορτωθούν και να δώσουν την μελανάδα των βλεφάρων σας. Μην παραλείπετε να κοιμάστε όσο σας χρειάζεται, όσο δηλαδή θα σας δείξει η πέτρα ότι σας είναι απαραίτητο. Ύπνος λιγότερος από επτά ώρες θα άρνηση τα μάτια σας ξερά και φραγμένα, ενώ αντίθετος ύπνος παραπάνω από δέκα ώρες, θα παύση και θα φουσκώσει τα βλεφάρά σας.

Εάν όμως δεν μπορείτε να ακολουθήσετε την τακτική αυτή δίαιτα πάντοτε, παρά μόνο κατά περιόδους, κάνετε τουλάχιστον άλλες προσπάθειες για αντιστάθμιση, όταν ξεφεύγετε από την κανονική δίαιτα. Οι προσπάθειες αυτές δεν θα εξασφαλίσουν στο μάτι σας την λάμψη και την γαλήνη της καλογρημικής ζωής, αλλά θα εμποδίσουν τουλάχιστον το να φαντασθεί πάρα πολύ να ίχνη των άστρων σας.

Π.χ. λίγη ώρα αναπαύσεως στο σκοτάδι με δροσερές κομπρέσες στα μάτια, όταν κοιμηθήκατε πολύ λίγο τη νύχτα, ένας χυμός φρούτων έπειτα από ένα πολύ βαρύ φαγητό, λίγη

ώρα αναπαύσεως έπειτα από τις περιόδους της έντατης κοπώσεως, μερικές κυκλικές κινήσεις των βολών των ματιών, κυκλώνοντας μακριά στο διάστημα, έπειτα από μια παρατεταμένη και έντατη εργασία των ματιών.

Μην ξεχνάτε ότι χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή στον φωτισμό των διαστημάτων. Αποφύγετε στο σπίτι σας θα έχετε λάμψη για το γραφείο σας ή κοντά στο προσκεφάλό σας, που ξεφύρετε ότι είναι κάπως άτελει. Μην περιμένετε ούτε μία μέρα για να τις αλλάξετε. Οι κακοί αυτοί φωτισμοί πληγώνουν κάθε μέρα τα μάτια σας, αλλοιώνουν την όρασή σας, γηράσκουν τα βλεφάρά σας και θα σας αναγκάσουν να φορέσετε πρόωγα γυαλιά.

«Αν το μάτι σας δεν ανταποκρίνεται στην καλή θέλησή σας, σημαίνει ότι υπάρχει κάποια βλάβη, κάποιο σήμα, αδιάφορο έστω στην υγεία σας. Ζητήστε τότε άμεσως από τον γιατρό σας να σας βοηθήσει να τονώσετε την πεπτική σας λειτουργία, ή την κυκλοφορία σας ή το σύστημα των αδένων σας, ταυτόχρονα δέ να σας δώσει μερικές συμβουλές για έσοτηρήν θεραπεία—φλεκτική μασάζ, τοπικοί ηλεκτρισμοί—που θα σας βοηθήσουν να ξαναποκτήσετε λεία βλεφάρα.

Αλλά και αν μείνουν πάνω ίχνη, δεν πρέπει να απελπισθείτε: όταν θα βοηθήσει να έχετε μάτι μαρμένο ή να φαίνεται ότι έχετε κλάψει επί ώρες, θα έχετε πάντα ένα τελευταίο μέσον θεραπείας του κακού—την αίσθητική χειρουργική, που χωρίς κανένα σπασμό, είναι ικανή να σας ξαναδώσει ένα όμοιο μάτι.

Δόκτωρ ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΠΕΓΙΟΝ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ Η ΝΟΜΙΚΗ Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

ΣΤΑ ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΑ χρόνια, ο γάμος —το αόριστο θέμα ο' όλα τα τμήματα και σε κάθε κλάδο της φιλοσοφίας— ήτο δύσκολος όχι μόνο για την γυναίκα, αλλά και για τον άνδρα. Η τότε οικονομική κατάσταση, οι κοινωνικοί διαφορές, οι προλήψεις, οι θρησκευτικοί και εθνικιστικοί αντιλήψεις και το κυριότερο όλων το αναπόδραστο για τότε δικαίωμα των γυναικών να δεχθούν ή και να επιβάλουν ένα συναισθημό, ήταν διαρκή εμπόδια σε κάθε προσπάθεια που δύο «άδελφοι» ήθελαν να συνδεθούν με τον πέπλο του Ύμνου.

Αποτέλεσμα των κοινωνικών αυτών δυσχερειών και εμπόδων για τον γάμο, της έλλειψης εκείνης, υπήρξε ο μεγάλος αριθμός αδικημάτων κατά των γυναικών, της αγνίας του σώματος και της προσωπικής ελευθερίας. Ο διαμύς, ή αποπλάνησις εις αλλόγειαν, ή απάχη, ή απάχη, ή μοιχεία ήταν τότε εις την παρόντη κατηγορία του μεγάλου αριθμού των διαπραττομένων αδικημάτων. Και δεν άρκει μόνον αυτό: ύπληρον, εις του ίδιου αδικημάτων λόγω που περιγράφουμε, και ένα πλήθος βοηθητικά αδικήματα: ή μοιχαλία, ή δόλιος έπιθεσις, ή εξέλιξις κ.τ. «Ολα αυτά ήρχοντο να υποχρεώσουν όταν με την πρόδο του πολιτισμού ήρχοντο να πέσουν οι κοινωνικοί, οικονομικοί, θρησκευτικοί, εθνικιστικοί διαχωρισμοί και να σπείρουν πλέον το δαρμά των εμπόδων της νομικού ικανοποιήσεως των έρωτικών πόθων δια του άνευνο-ορισμένου γάμου. Και έτσι φθάσαμε μάλιστα στο μικρότερο δυνατό όριο του αριθμού των εγκλημάτων αυτών.

Αλλά, ή πρόδοος και οι αντίληψεις (και γενικά στα θεωρητικά ζητήματα) δεν είναι μόνον. Χρειάσθηκαν τριάντα χρόνια για να διαδοθή ο ήλεκτισμός. Απατήθηκε μεγάλο τέχνασμα του μακαριού Καποδίστρια για να μάθουν οι πρόγονοί μας Έλληνες να τρώνε πατάτες. Και τα...πατάτες θα ήσαν άγνωστα ακόμη στην Έλληνική αν δεν γινώσκαν ο Έλ-ταλοδοφονισμός πόλεμος. Έτσι και με τις αντίληψεις για τα κοινωνικά έννοιες. Υπάρχει ακόμη ο δεινός «Βαστοδόντης» που δεν έννοι ούτε να άκουση το γυναικό να μιλήσει για την κόρη που αυτός έδωκε ως προσηγορία των ανδρών του, διότι ή οικονομία τους έναι...άποδοτος κοινωνικός τρέφους. Αλλά και ή «αυρία Σμαράς» κάποτε, που ήθελε να μιλήσει πολλά, ή Έλτα ένοχλησε. Κι' άρχισε να λέει:

«Αχ! πόσο μουσικά μένον κρημμένα για πάντα! Πόσα μουσικά της ψυχής δεν έβγαλνουν ποτέ στα φως! Πόσοι πεθαίνουν και παίρνουν μαζί τους το μουσικό! Και πόσο άλλοι νομίζουν ότι τα έβγαλνουν όλα και τα βλέπουν όλα και όμως πραγματικά είναι τυφλοί, όπως εκάστηντα ή γυνώ τώρα στα γερμάτα!... Πιθανόν πολλές φορές ένας άνθρωπος και κανείς δεν έβρει τι το θέματα κρύβει αυτός ο νεκρός. Κανείς δεν μπορεί να μάς πει τι παίρνει μαζί του στον τάφο!

«Ναι, κόρη μου!... Ήμουν και γώ τότες, να σάν και σένα άπνοο κάτω!... Κοπέλλα δεκαπέντε χρονών. Είχα τα ίδια χρόνια τότε με την άρρητο-ποπύλη. Γι' αυτό μου φερνόντουσαν και μένα καλά, σάν νήμον κι' έχω κυρία. Πώς φορούσε το σκαρβάνη της κυρίας; Έγώ, Είχα κι' έχω θύρα και μικρά ποδαράκια... Μία φορά έπαυ-ξα και σε μία παράσταση... Μου φέρεσαν κάτι φερτά από δανιέλλα και παράσταση των Έ-ρωτα...»

Μά τώρα ή γρηά Έλτα ήταν ζωομένη, τα πόδια της προσιμιά, δεν έβλεπε!... Πώς μπορούσε να ταν άρρητο και κομψή. Βέβαια όμως θα ήσαν καλές νύες.

Η άνημπονι ώστόσο δεν την άφηνε. «Ήθελε να διηγήθη!... «Άκουσε λοιπόν, έξακολουθήσε, πώς έβιναν αυτός ο γάμος, ο τραγικός γάμος! Είχαμε πολλούς καλεσμένους στην έγκαμία. Μά ήσαν άρ-χοντες από όλα τα περιχωρά. Τα βράδια δια-σκέδαζαν στους κήπους, στη λιμνοσπία, στο δάσος, με κιάρες και με τραγούδια... Τότε μάθαμε πως παντρεύουν την νέα κορμή με τον Φέλιξ. Κι' ήσαν και γείτονες στις ιδιοκτησίες με τον άρρεντικό μου.

Η άρρητοποπύλη ήταν περήφανη. Δεν μιλούσε πολύ με κανένα. Μά μόνη μου ήταν φιλοκοιμήθη-κα εις την έγκαμία. Μόνο μία φορά μου μίλησε για τον Φέλιξ. Δηλαδή μου τον έδειξε από το παρά-θυρο, καθώς εκείνος κατέβηκε από το άλγος.

—Θάβλεπε, με έρωτησε, ένα τέτοιο γαμπρό; Την κότταζε. Τι νάβλεπε απ' αυτόν ή καμμένη; Ήταν ένας φαλακρός και κτηνιάρας. Και έσπερνε το ένα του πόδι, που το είχε χτυπήσει σε μία μονομαχία.

Είχαν άκόμα και σκυριά στο πρόσωπο... Τι να της πω της νέας κυρίας; Νά της πω την αλήθεια; Δεν τόλμησα. Ντροπιάστικα και σπάνια.

—Μή μου άπαντής, Έλτα, μου είπαν εκείνη. Δεν θέλω να μου άπαντήσης. Όχι. Ή σιωπή σου μου έδωσε την άποκριση.

Στενοχωρήθηκα πολύ γιατί προδόθηκε ή έντο-πωση μου. Μά τι νάλεγα πάλι με τέτοια χάλια που είχαν ο γαμπρός! Βέβαια ήταν άναξη να ταχτοποιήση τα οικονομικά του ο πατέρας της κόρης και να εις την έγκαμία ο φίλος Φέλιξ. Μά τι έφταγε το κορίτσι;

Μόλις μαθεύτηκε πώς θα γίνονταν ένας τέ-τοιος γάμος, άρρητο και ή ήμερα του. Από δ-λόκληρους μήνες το σπίτι ήταν άνάστατο. Ζού-σαμε σάν νάχαμε ένα άτελειστο πανηγύρι. Κό-θωμε, ράβωμε, πλένωμε, καθάριζαμε και διαρ-θωπε τα πάντα!

Ναι. Ήταν ένας γαϊτανός μας κτηματίας, πρώην στρατιωτικός, ελθόντος στην κοιλέντα του και λευκανθρώπος σε όλα του.

Θυμάμαι που ήταν έρχονταν δεν έβγαζε θήμα από την κορμή. Κι' εκείνη γόρβιζε την ήμε-ρα ξαναμμένη, γεμάτη παραχή... Ήταν όμως εκείνος όρατος και παλιγκάρι. Μά και λίγο φαντασμένος. Μία φορά πήρθηκε από τρία μέτρα ύψος και στάθηκε όρθος.

—Γιά σένα, της έλεγε, μπορώ να πηδήσω και από τρία πατώματα ύψος! Φαινόταν πως γι' αυτόν της πονούσε ή καρ-διά. Μά δεν το έβλεπω αυτό. Δεν το έβρι για έλτα.

Ήρριτο και λοιπόν ο γάμος με τον Φέλιξ για

Ο ΝΟΜΙΚΟΣ

ΜΙΚΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΑΡΑ ΣΤΗΝ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΤΟΥ ΑΡΜ. ΣΕΝΤΑΝΤΟ

Η ΕΛΛΑ ήταν πια πολύ γρηά, πολύ κουρασμένη και σχεδόν τυφλή. Είχαν περάσει χρόνια και χρόνια ο' αυτό το σπίτι και ήξερε τόσα μουσικά και μνή με την κόρη που αυτός έδωκε ως προσηγορία των ανδρών του, διότι ή οικονομία τους έναι...άποδοτος κοινωνικός τρέφους. Αλλά και ή «αυρία Σμαράς» κάποτε, που ήθελε να μιλήσει πολλά, ή Έλτα ένοχλησε. Κι' άρχισε να λέει:

«Αχ! πόσο μουσικά μένον κρημμένα για πάντα! Πόσα μουσικά της ψυχής δεν έβγαλνουν ποτέ στα φως! Πόσοι πεθαίνουν και παίρνουν μαζί τους το μουσικό! Και πόσο άλλοι νομίζουν ότι τα έβγαλνουν όλα και τα βλέπουν όλα και όμως πραγματικά είναι τυφλοί, όπως εκάστηντα ή γυνώ τώρα στα γερμάτα!... Πιθανόν πολλές φορές ένας άνθρωπος και κανείς δεν έβρει τι το θέματα κρύβει αυτός ο νεκρός. Κανείς δεν μπορεί να μάς πει τι παίρνει μαζί του στον τάφο!

«Ναι, κόρη μου!... Ήμουν και γώ τότες, να σάν και σένα άπνοο κάτω!... Κοπέλλα δεκαπέντε χρονών. Είχα τα ίδια χρόνια τότε με την άρρητο-ποπύλη. Γι' αυτό μου φερνόντουσαν και μένα καλά, σάν νήμον κι' έχω κυρία. Πώς φορούσε το σκαρβάνη της κυρίας; Έγώ, Είχα κι' έχω θύρα και μικρά ποδαράκια... Μία φορά έπαυ-ξα και σε μία παράσταση... Μου φέρεσαν κάτι φερτά από δανιέλλα και παράσταση των Έ-ρωτα...»

Μά τώρα ή γρηά Έλτα ήταν ζωομένη, τα πόδια της προσιμιά, δεν έβλεπε!... Πώς μπορούσε να ταν άρρητο και κομψή. Βέβαια όμως θα ήσαν καλές νύες.

Η άνημπονι ώστόσο δεν την άφηνε. «Ήθελε να διηγήθη!... «Άκουσε λοιπόν, έξακολουθήσε, πώς έβιναν αυτός ο γάμος, ο τραγικός γάμος! Είχαμε πολλούς καλεσμένους στην έγκαμία. Μά ήσαν άρ-χοντες από όλα τα περιχωρά. Τα βράδια δια-σκέδαζαν στους κήπους, στη λιμνοσπία, στο δάσος, με κιάρες και με τραγούδια... Τότε μάθαμε πως παντρεύουν την νέα κορμή με τον Φέλιξ. Κι' ήσαν και γείτονες στις ιδιοκτησίες με τον άρρεντικό μου.

Η άρρητοποπύλη ήταν περήφανη. Δεν μιλούσε πολύ με κανένα. Μά μόνη μου ήταν φιλοκοιμήθη-κα εις την έγκαμία. Μόνο μία φορά μου μίλησε για τον Φέλιξ. Δηλαδή μου τον έδειξε από το παρά-θυρο, καθώς εκείνος κατέβηκε από το άλγος.

—Θάβλεπε, με έρωτησε, ένα τέτοιο γαμπρό; Την κότταζε. Τι νάβλεπε απ' αυτόν ή καμμένη; Ήταν ένας φαλακρός και κτηνιάρας. Και έσπερνε το ένα του πόδι, που το είχε χτυπήσει σε μία μονομαχία.

Είχαν άκόμα και σκυριά στο πρόσωπο... Τι να της πω της νέας κυρίας; Νά της πω την αλήθεια; Δεν τόλμησα. Ντροπιάστικα και σπάνια.

—Μή μου άπαντής, Έλτα, μου είπαν εκείνη. Δεν θέλω να μου άπαντήσης. Όχι. Ή σιωπή σου μου έδωσε την άποκριση.

Στενοχωρήθηκα πολύ γιατί προδόθηκε ή έντο-πωση μου. Μά τι νάλεγα πάλι με τέτοια χάλια που είχαν ο γαμπρός! Βέβαια ήταν άναξη να ταχτοποιήση τα οικονομικά του ο πατέρας της κόρης και να εις την έγκαμία ο φίλος Φέλιξ. Μά τι έφταγε το κορίτσι;

Μόλις μαθεύτηκε πώς θα γίνονταν ένας τέ-τοιος γάμος, άρρητο και ή ήμερα του. Από δ-λόκληρους μήνες το σπίτι ήταν άνάστατο. Ζού-σαμε σάν νάχαμε ένα άτελειστο πανηγύρι. Κό-θωμε, ράβωμε, πλένωμε, καθάριζαμε και διαρ-θωπε τα πάντα!

Ναι. Ήταν ένας γαϊτανός μας κτηματίας, πρώην στρατιωτικός, ελθόντος στην κοιλέντα του και λευκανθρώπος σε όλα του.

Θυμάμαι που ήταν έρχονταν δεν έβγαζε θήμα από την κορμή. Κι' εκείνη γόρβιζε την ήμε-ρα ξαναμμένη, γεμάτη παραχή... Ήταν όμως εκείνος όρατος και παλιγκάρι. Μά και λίγο φαντασμένος. Μία φορά πήρθηκε από τρία μέτρα ύψος και στάθηκε όρθος.

—Γιά σένα, της έλεγε, μπορώ να πηδήσω και από τρία πατώματα ύψος! Φαινόταν πως γι' αυτόν της πονούσε ή καρ-διά. Μά δεν το έβλεπω αυτό. Δεν το έβρι για έλτα.

Ήρριτο και λοιπόν ο γάμος με τον Φέλιξ για

ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΑΡΑ ΣΤΗΝ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΤΟΥ ΑΡΜ. ΣΕΝΤΑΝΤΟ

Η ΕΛΛΑ ήταν πια πολύ γρηά, πολύ κουρασμένη και σχεδόν τυφλή. Είχαν περάσει χρόνια και χρόνια ο' αυτό το σπίτι και ήξερε τόσα μουσικά και μνή με την κόρη που αυτός έδωκε ως προσηγορία των ανδρών του, διότι ή οικονομία τους έναι...άποδοτος κοινωνικός τρέφους. Αλλά και ή «αυρία Σμαράς» κάποτε, που ήθελε να μιλήσει πολλά, ή Έλτα ένοχλησε. Κι' άρχισε να λέει:

«Αχ! πόσο μουσικά μένον κρημμένα για πάντα! Πόσα μουσικά της ψυχής δεν έβγαλνουν ποτέ στα φως! Πόσοι πεθαίνουν και παίρνουν μαζί τους το μουσικό! Και πόσο άλλοι νομίζουν ότι τα έβγαλνουν όλα και τα βλέπουν όλα και όμως πραγματικά είναι τυφλοί, όπως εκάστηντα ή γυνώ τώρα στα γερμάτα!... Πιθανόν πολλές φορές ένας άνθρωπος και κανείς δεν έβρει τι το θέματα κρύβει αυτός ο νεκρός. Κανείς δεν μπορεί να μάς πει τι παίρνει μαζί του στον τάφο!

«Ναι, κόρη μου!... Ήμουν και γώ τότες, να σάν και σένα άπνοο κάτω!... Κοπέλλα δεκαπέντε χρονών. Είχα τα ίδια χρόνια τότε με την άρρητο-ποπύλη. Γι' αυτό μου φερνόντουσαν και μένα καλά, σάν νήμον κι' έχω κυρία. Πώς φορούσε το σκαρβάνη της κυρίας; Έγώ, Είχα κι' έχω θύρα και μικρά ποδαράκια... Μία φορά έπαυ-ξα και σε μία παράσταση... Μου φέρεσαν κάτι φερτά από δανιέλλα και παράσταση των Έ-ρωτα...»

Μά τώρα ή γρηά Έλτα ήταν ζωομένη, τα πόδια της προσιμιά, δεν έβλεπε!... Πώς μπορούσε να ταν άρρητο και κομψή. Βέβαια όμως θα ήσαν καλές νύες.

Η άνημπονι ώστόσο δεν την άφηνε. «Ήθελε να διηγήθη!... «Άκουσε λοιπόν, έξακολουθήσε, πώς έβιναν αυτός ο γάμος, ο τραγικός γάμος! Είχαμε πολλούς καλεσμένους στην έγκαμία. Μά ήσαν άρ-χοντες από όλα τα περιχωρά. Τα βράδια δια-σκέδαζαν στους κήπους, στη λιμνοσπία, στο δάσος, με κιάρες και με τραγούδια... Τότε μάθαμε πως παντρεύουν την νέα κορμή με τον Φέλιξ. Κι' ήσαν και γείτονες στις ιδιοκτησίες με τον άρρεντικό μου.

Η άρρητοποπύλη ήταν περήφανη. Δεν μιλούσε πολύ με κανένα. Μά μόνη μου ήταν φιλοκοιμήθη-κα εις την έγκαμία. Μόνο μία φορά μου μίλησε για τον Φέλιξ. Δηλαδή μου τον έδειξε από το παρά-θυρο, καθώς εκείνος κατέβηκε από το άλγος.

—Θάβλεπε, με έρωτησε, ένα τέτοιο γαμπρό; Την κότταζε. Τι νάβλεπε απ' αυτόν ή καμμένη; Ήταν ένας φαλακρός και κτηνιάρας. Και έσπερνε το ένα του πόδι, που το είχε χτυπήσει σε μία μονομαχία.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ Η ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΤΟ ΒΑΔΙΣΜΑ

ΤΗΣ ΑΛΙΣ ΜΑΝΤΖΑΡ

ΕΝΑ από τα καλύτερα χαρίσματα της γυναίκας είναι το όμοιο βάδισμα. Βά-διση ελαφρά, με ρυθμό, με μία γοη-ητεία έντελως ιδιαίτερη. Άκόμα και να μην είναι κανείς καλοκατασκευασμένος, το όμοιο βάδισμα του δίνει χάρι, δροσιά, ζωντανά. Άντιθέτως όσο όμοιος κι' αν είναι κανείς, οι άσχημες κινήσεις του άφαιρούν όλα τα χαρί-σματα.

Ομοίο ο κόσμος κινείται με θαυμασμό την γυναίκα που έβρει να σκημαθί, να καθίστη, να περπατήσει. Και όμως πόσο λίγες είναι οι γυ-ναίκες που έβρουν να περπατήσουν. Δεν μι-λού για να το τρέψω. Άλφινά είναι λυπη-ρό το θέματα της γυναίκας που τρέχει να πιά-σει το τρέφι. Όλα αυτά τις αχτίες των τις έχουν στις καλές μας συνήθειες και στη μό-δα. Στη παρορσία με-τά την ύλη, η γυναίκα που τρέχει να πιάσει το τρέφι, που δεν σέβονται πο-τέ την ισορροπία του άρροπτικού σώματος, ούτε και το στήμα του ποδαριού. Δεν έ-πιτρέπουν στην γυ-ναίκα παρά να κινή-ται μινά κοινά δη-ματικά, κι' έτσι να πορπα-εί με ρυθμό, να περπατήσει. Το φουστάνι κα-ή στενή φούστα επίσης κατέστρεφαν επί γο-νεύς το βάδισμα. Έ-μπόδιζαν την ελευθε-ρη κίνηση της κνήμης. Άλλά επάνω απ' όλα και πριν απ' όλα ο κορσέ έφερε και φέρει έμποδία στο βάδισμα. Έάν το καουτσόκι άντικατέστη-ρη μπανέλλα δεν έχει σημασία, και τα δύο βλάπτουν το ίδιο το βάδισμα.

Έάν όμως έρωτησέτε καμιά κυρία τι κορσέ φορεί, θα διαμαρτυρηθή, θα σας πει πως δεν πρόκειται για κορσέ, αλλά έπισης για ένση, για ένση μόνον, τελευταίου συστήματος, για να κορπή τις κιάρες της. Και δεν βλέ-πει να γεμίζεται, ότι το δερμα της δεν ά-ναίνεται, άφου το λάστιχο έμποδίζει τον ίδρω-τα. Το άναγκαίο για ένα καλό βάδισμα είναι να παίρνουν μέρος και οι τρεις άρροπτικές: οι γλουτοί, τα γόνατα και οι άστράγαλοι. Και

το Πάζα. Ή κορμή ήταν λυπημένη, άμλητη. Ήταν φανερό πως δεν τον ήθελε!

Σαν την νύμφη για το γάμο ήμουν μπροστά. Τι όμορφα ήσαν εκείνη!

Έκάνανε μεγάλες έτοιμασίες για τη χαρά. Άνάχαμε τους μεγάλους πολυκαίλους. Φέρεσαν και μουσικούς. Παραγγείλανε και πορτογαλί-κα, που θα καίγονταν το βράδυ.

Άφου έγινε το μυστήριο, έγίρσαν έλοι από την έγκαμία και άνοιξαν σαμπάνες... Γέλα-χα, χαρά και φασαρία έγίμναν το σπίτι... Έκεί-νη την ώρα ήρθε ή νύμφη κορμή στην κιάρα μας γελαστή και μάς είπε:

—Διασκεδάστε, κορίτσια, για το γάμο μου; Ήρθα να πω λίγη σαμπάνια μαζί σας και να φιλήσω την Έλτα για έλτα σας...

Κι' άδειασε το ποτήρι ως τον πάτο, σάν να διψούσε, και μένα με φίλησε στο στήμα! Τότε άρχισε το γλέντι. Ή μουσική έπαιζε. Έμεις κερνούσαμε τους καλεσμένους κι' έβιναν. Ή κορμή πρώτη γελάσε, γέλασε, γέλασε. Κείνη την ώρα μου φάνηκε πως ήσαν φέμωκα δολάφανε για τον πρώην άξιοματικό... Ήρθα πάλι και μάς έρχε.

—Λοιπόν, κορίτσια, μάς ρώτησε, διασκεδά-τε; —Διασκεδάσαμε κι' άλη μαζί την καρδιά!... —Πενήντησε... Μά σε μινά ώρα θάνα άκόμα πιά διασκεδαστικά...

Σε μία ώρα γόρβια από το φουέτο με το πά-γωτο. Μά μία μονομαχία είχε γεμίσει το σπίτι. Όλοι ήταν ταρκαμένοι. Είχαν χάσει την κορμή. Έβλεπαν παντού. Και στο τέλος την έβλεπαν σε μία άμπελη γυνιά... Ήταν έπαλσημένη ο' έβα-νέβαιν και δογγόσε. Έπρεξαν... Μά έβλεπα χυμώ.

Εκτόταξαν το ποτήρι της. Τότε έκασταλά. Είχε βάλει μέσα φαγάκι και κι' αυτό έβλε-παινόσε...

Δεν πρόφτασαν να την γλυτώσουν. Σε λίγη ώρα έβλεφον...

Έτσι δεν έπρεπε ποτέ άπ' την Φέλιξ.

ΑΡΜΑΝΤΟ ΣΕΝΤΑΝΤΟ

Η ΕΛΛΑ ήταν πια πολύ γρηά, πολύ κουρασμένη και σχεδόν τυφλή. Είχαν περάσει χρόνια και χρόνια ο' αυτό το σπίτι και ήξερε τόσα μουσικά και μνή με την κόρη που αυτός έδωκε ως προσηγορία των ανδρών του, διότι ή οικονομία τους έναι...άποδοτος κοινωνικός τρέφους. Αλλά και ή «αυρία Σμαράς» κάποτε, που ήθελε να μιλήσει πολλά, ή Έλτα ένοχλησε. Κι' άρχισε να λέει:

«Αχ! πόσο μουσικά μένον κρημμένα για πάντα! Πόσα μουσικά της ψυχής δεν έβγαλνουν ποτέ στα φως! Πόσοι πεθαίνουν και παίρνουν μαζί τους το μουσικό! Και πόσο άλλοι νομίζουν ότι τα έβγαλνουν όλα και τα βλέπουν όλα και όμως πραγματικά είναι τυφλοί, όπως εκάστηντα ή γυνώ τώρα στα γερμάτα!... Πιθανόν πολλές φορές ένας άνθρωπος και κανείς δεν έβρει τι το θέματα κρύβει αυτός ο νεκρός. Κανείς δεν μπορεί να μάς πει τι παίρνει μαζί του στον τάφο!

«Ναι, κόρη μου!... Ήμουν και γώ τότες, να σάν και σένα άπνοο κάτω!... Κοπέλλα δεκαπέντε χρονών. Είχα τα ίδια χρόνια τότε με την άρρητο-ποπύλη. Γι' αυτό μου φερνόντουσαν και μένα καλά, σάν νήμον κι' έχω κυρία. Πώς φορούσε το σκαρβάνη της κυρίας; Έγώ, Είχα κι' έχω θύρα και μικρά ποδαράκια... Μία φορά έπαυ-ξα και σε μία παράσταση... Μου φέρεσαν κάτι φερτά από δανιέλλα και παράσταση των Έ-ρωτα...»

Μά τώρα ή γρηά Έλτα ήταν ζωομένη, τα πόδια της προσιμιά, δεν έβλεπε!... Πώς μπορούσε να ταν άρρητο και κομψή. Βέβαια όμως θα ήσαν καλές νύες.

Η άνημπονι ώστόσο δεν την άφηνε. «Ήθελε να διηγήθη!... «Άκουσε λοιπόν, έξακολουθήσε, πώς έβιναν αυτός ο γάμος, ο τραγικός γάμος! Είχαμε πολλούς καλεσμένους στην έγκαμία. Μά ήσαν άρ-χοντες από όλα τα περιχωρά. Τα βράδια δια-σκέδαζαν στους κήπους, στη λιμνοσπία, στο δάσος, με κιάρες και με τραγούδια... Τότε μάθαμε πως παντρεύουν την νέα κορμή με τον Φέλιξ. Κι' ήσαν και γείτονες στις ιδιοκτησίες με τον άρρεντικό μου.

Η άρρητοποπύλη ήταν περήφανη. Δεν μιλούσε πολύ με κανένα. Μά μόνη μου ήταν φιλοκοιμήθη-κα εις την έγκαμία. Μόνο μία φορά μου μίλησε για τον Φέλιξ. Δηλαδή μου τον έδειξε από το παρά-θυρο, καθώς εκείνος κατέβηκε από το άλγος.

—Θάβλεπε, με έρωτησε, ένα τέτοιο γαμπρό; Την κότταζε. Τι νάβλεπε απ' αυτόν ή καμμένη; Ήταν ένας φαλακρός και κτηνιάρας. Και έσπερνε το ένα του πόδι, που το είχε χτυπήσει σε μία μονομαχία.

Η άρρητοποπύλη ήταν περήφανη. Δεν μιλούσε πολύ με κανένα. Μά μόνη μου ήταν φιλοκοιμήθη-κα εις την έγκαμία. Μόνο μία φορά μου μίλησε για τον Φέλιξ. Δηλαδή μου τον έδειξε από το παρά-θυρο, καθώς εκείνος κατέβηκε από το ά

